

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközlet dők.

Egyes számok, 0 krjával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos pett-sor
egyszeri közléseért 7 kr.
kétszeriért 6 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő.
Bélvegdij minden egyes
beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE:

minden 3-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
8. sz.) küldendők — Kéziratok vissza nem adatnak
Felelős szerkesztő: FRÁTER SÁMUEL.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7. sz.) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Állattenyésztésünk érdekében.

A gőz és villam jelen időszakában sok mindennel együtt a vásárok is elvesztették traditionalis jellegüket; vesztettek belőle sokat általánosságban, elvesztették ipar- és kereskedelem szempontjából teljesen.

A vasúthálózatok folyton tartó örvendéses gyarapodása, a zóna-rendszer folytán életbe léptetett olcsó díjtételek s különösen a szomszédos forgalom intézménye nemcsak lehetővé teszik a napi, heti, havi szükségletnek vásárok mellőzésével való beszerzését, de sőt nagyobb quantum hasznos kikerülése céljából egyenesen kívánatosá teszik azt.

Az iparos és kereskedő most is felkerekedik ugyan a vásárokat, teszik ezt azonban ugyszólván kizárólag szokásból, mintegy életjelt adandó magukról; forgalmuk, melyet ilyenkor elérnek, nem a régi többé, napról napra él ma már a föld népe is, s kedvenc szójárásukat „majd veszek vásárkor“, mind ritkábban s ritkábban lehet hallani. Van mégis egy igen nagy, egy igen fontos jelentősége a vásároknak egy téren, és ez az állattenyésztés; itt nem vesztett semmit, successive emelkedik, s ha éppen nálunk életkérdés az állattenyésztés fejlesztése: mint különösen lényeges hozzájárulási eszközt, nem szabad figyelmen kívül hagyni e szempontból a vásárokat, s igyekeznünk kell oda hatni, hogy

azok minél fontosabb s minél üdvösebb tényezőkké váljanak.

Egy tekintet Gömör megye térképére bárkit meggyőz arról, hogy a megélhetés eszköze e megye jelentékeny részében az állattenyésztés, még pedig sajnos, a mostoha elbánásban részesülő, figyelemre alig méltatott állattenyésztés.

Ha az állam a maga immár jelentékeny eszközeivel folyton tartó működést fejt ki az irányban, hogy az állattenyésztés a fajok nemességével fokozódjék, nekünk kötelességünkben áll összes ténykedéseinkkel oda hatni, hogy a forgalomba hozatal minél könnyebb, minél gyakoribb és gyakorlatibb, a kiválmaknak mindenkor megfelelő, s a szükséglethez képest erős, szilárd legyen.

Ennek pedig ugyszólván egyedüli eszköze a vásárok fejlesztése, s különösen az állattenyésztésre vonatkozó részének kibővítése.

Hogy mikép érhetjük el a legegyszerűbb uton s módon e célt, éppen arra akarunk rámutatni rövid közleményünkben.

Miután Rimaszombat, mint megyei központ heti vásárai ugyszólván jelentékenyek, azokon a birtokos osztály ugy, mint a gazdáközönség, mindenkor képviselve van: miért ne kapcsolhatnánk össze havonkint egyszer a hetivásár, marhavásárral akkor, midőn az abban résztvevőkre ez nem jár idő- és munka-

mulasztással, felkeresvén egyéb szükségleteik fedezése céljából ugyszólván a hetivásárt.

Rimaszombat fekvésénél fogva a fővárossal ugyszólván közvetlen összeköttetésben van, nemcsak valószínű tehát, de bizonyos az, hogy a havonta egyszer marhavásárral összekötött piacot a fővárosi kereskedők sietni fognak felkeresni.

Hogy a sokból csak egy példát hozunk fel: kora tavasztól nyár derekáig fontos és jelentékeny kérdése a fővárosi kereskedőknek a bárány- és borjú-szükséglet fedezése; ezzel egyik nagy vásártól a másikig nem várhatnak, míg ellenben rövid időközökben megújuló állandó piacot, különösen ily árúknál, melyek korai volta csak értékét növeli, sietni fognak igénybe venni.

De személyes érdekek is mellette szólnak e minden nagyobb megrázkódtatás nélkül, könnyen és simán létesíthető intézménynek. Vegyünk akár eladni, akár venni kívánó kisebb gazdaembert példaképen, kinek két lova, vagy két ökre, akár kereslet, akár kínálatban van. Nem lévén rendes heti piacán alkalma szükségleteit fedezni, sokszor napi utakat kénytelen megtenni addig, míg valahol egy nagy vásárra akad, a holott aztán idegen helyen, idegen vevőtől, idegen jószágot kénytelen venni legtöbbször csalódva, mindenkor nagy költséggel s fáradsággal.

Igy tudván azt, hogy megyéjének szék- városában, melynek piacához ugyszólván hozzá-

TÁRCSA

M hoz.

Hogy szeretlek, nem hiszed el,
Nem tehetek róla.
Szavam biz' a szerelemnek
Rosz tolmácsolója.

Arczomon sem láthatod, hogy
A szívem mit érez:
Nem hasonlít egy epedő
Bús szerelmeséhez.

Pedig látod, én szeretlek
Nagyon, nagyon téged.
A szívemben vissza fojtott
Pokoli tűz éget.

Nincs oly kincse a világnak,
Mit elvonnék érted;
Nem féltenek jobban kincset,
Mint a hogy én féltlek . . .

Szeretlek én forrón, égőn,
De jöjjön akármi:
Komédiát szerelemből
Nem tudok csinálni.

Sarkady.

Rosz ember.

— Rszj. —

(A „Gömör“ eredeti tárcaja.)

— Nézd! tekintett egy robogó bérkocsi után egy csinos fiatal asszony, kinek szemei már ki voltak sirva.

— Igen, kinézhet — sivitott egy öreges hölgy. — Szégyelje magát. Micsoda ember maga?

— Egy szegény távirász tiszt — hebegé egy sápadt, halvány ember.

— Rosz ember.

— Szívtelen.

— Műveletlen. Így kell egy asszonyt a fővárosban tartani?

— Kilencszáz forintból mit tehetek?

— Mit? vágott oda a feleség — vehet fel váltóra.

— Igen váltóra. Azt gondolja maga, hogy a tanácsosnak nincsenek váltói? De azért nem keresi ám senki. Rókáné miből fürdözik, a leányait miből lbáloztatja, egy-egy kis csinos, 20—24 persónára való estélyt miből teremt?

— István mindig ágyban fekszik a neve napján. Nekem már kisül a szemem.

— És mi az a váltó? az én férjemnek is volt, de azért nem haltunk ám bele. Jött a holnap elseje, törlesztettünk.

— És ha nem lehetett? — mormogja búsan a beteges férj.

— Akkor állítottam ki új váltót, és ment a dolog. De hogy én egy fürdőre el ne menjek, olyan nincs, hogy egy jó szindarabot, ope-

rát meg ne nézzek — ohó olyan nem létezik, hogy egy jóra való fekete selyem szoknyám ne legyen . . .

— Nem, nincs!

— De van három gyereked — emeli fel az 50 évesnek látszó fiatal ember nagy, fekete, könyes szemeit.

— Egyebe sincs szegény leányomnak, mint egy csomó rosz gyereke.

— De hát járok én korcsmába anyám?

— Mit bánom én. A tanácsosok is járnak, még sem akasztják ám fel magukat, fiam uram.

— De mamám mit szól arra, hogy Pálfiné ötödmagával most jött haza faluról? Budaórsón nyaralt.

— Azt, hogy annak van egy becsületes, gyöngéd férje, neked meg van egy —

— Rosz! üti le fejét a férj.

— Bizony mentsen is meg az isten minden leányt ilyen férjtől. En inkább örökké vén leány maradtam volna, semhogy minden élvezetéről egy koldus távirász kedvéért lemondjak. Hova megy? Ne menjen, halgassa meg a szót. Mit mondana, ha elmennék a ministerhez?

— Mi célból?

— Hogy elmondjam: Kegyelmes uram, az én leányomat tönkre teszi egy rosz ember.

— Igen, fenyegetődik ujjával egy csinos barna jól táplált hölgyecske.

— Mi nem látunk fürdőt.

— Nem!

— Nem bizony! szégyelheti. Nem látunk nyaralást.

szokott, melyet akár egy, akár más érdekből ugyanis felkeres, minden hónap első heti vásárja egyszersmind marha vásár is: legyen kínálata, vagy kereslete, helyzete sokkal könnyebb, s nem kénytelen alkalmazkodni az év négy szakának valamelyikéhez; rendes piacznán nem negyedévenként, hanem havonta egyszer adhat, vehet ismert fajt, ismert vevőknek, vagy eladóktól.

Feleslegesnek tartjuk különben az eszme gyakorlati oldalát bővebben fejtegetni, gazdák közönségünk bizonyára rég tudatával bir annak, hogy nagy hiánnyal áll szemben, melyet pótolni okvetlenül kell.

Hogy magának Rimaszombatnak szintén anyagi előnyei származhatnak, ezt ugyancsak feleslegesnek tartjuk taglalni. Magvetők óhajtottunk lenni, várjuk az elvetett mag kikeletését.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Lapunk mai száma utolsó ez évnyegyedben.

Midőn vállalatunkat megindítottuk, azon czél lebegett előttünk, hogy a közönség érdekei szolgálatában meghozzuk minden áldozatot.

Ezért mindig arra törekedtünk, hogy lapunk tartalma lehetőleg változatos, közérdekű, társadalmi és közgazdasági kérdések tárgyalása mellett, irodalmilag is a mai kor kívánalmainak megfelelő legyen, — hogy azon irányban, melyet lapunk első száma kitűzött, kiérdemljük az olvasók, a közönség megtisztelő figyelmét, szives támogatását.

Nem tettünk, nem teszünk nagyhangú ígéreteket; szerény munkásságunkból nem kovácsolunk képzelt érdemeket; erkölcsi jutalmunk a tudat, hogy tullunkat nem egyesek magánérdekei sugalták, hanem mindig az igazság szelleme vezette.

Híven töltöttük-e be nemes hivatásunkat? azt mi nem ítélni meg, de ha előfizetőink — már eddig is tekintélyes — száma után következtetni szabad: akkor önérettel mondhatjuk, hogy a közönség rokonszenvét megnyernünk sikerült.

És mi igyekeztünk ezt azzal is meghá-

lálni, hogy lapunk — tizennégy száma közül egyetlenegy kivételével — folyton olyan terjedelemben adatott ki, aminőre — előttünk — más vidéki lapok csak kivételes esetekben, vagy kényszerítve szánták el magukat; s valóban örömeinkre szolgál annak jelezhetése, hogy már csak e tekintetben is — a verseny felkeltése által — hasznos szolgálatot tettünk a közönségnek.

Jövőre nemcsak, hogy el nem térünk ez iránytól, de sőt — minden anyagi haszon feláldozásával is — azon leszünk, hogy lapunk terjedelemben és tartalomban emelkedve, a legjobb vidéki lapok színvonalán minden jogosult igényt kielégíteni képes legyen.

Szabadság a közérdekű napi kérdések megvitatása körül, egyenlőség a közönség ítélő széke előtt, testvériség az emberek között: ez a mi eszményünk, melyért az igazság fegverével s a tisztesség korlátai között bátran, függetlenül fogunk küzdeni, habár e miatt — mint már eddig is történt — nem érdemlett támadás ellen is kellene védeni magunkat.

Függetlenségünket megőrizzük ez után is minden irányban.

Hazafias érzelemtől áthatott lelkesedés a közjóért: ez a mi vezérgondolatunk, melynek mindenha nyílt őszinteséggel adtunk és adunk majd kifejezést.

Midőn ezekben álláspontunkat, s ezután munkálkodásunk czélját körvonaloztuk, legyen szabad reménylenünk, hogy a n. é. közönség ezentul is erkölcsi és anyagi támogatásban részesítendi lapunkat, melyet újból előfizetésre ajánlva, maradtunk

Hazafias tisztelettel:

A „GÖMÖR“ SZERKESZTŐSÉGE.

A „Gömör“ előfizetési ára:

Egész évre	5 frt — kr.
Félévre	2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, községi körjegyzők és tanítók részére egész évre	3 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Gömör“ kiadóhivatalába (Rimaszombatban, Kossuth-u, 7.) küldendők.

Tisztelettel:

A „GÖMÖR“ KIADÓHIVATALA.

— Igaz!
 — Mért nem veszi ki a szabadságát?
 — Hogy a gyerekeim —
 — Eh, menjen. Egy ötszáz forintos váltóba maga sem halna ám bele. Ott a tisztviselő egyet, mi volna onnan egy ezer forintot felvenni? Nem teszik-e azt más gyöngéd férjek és apák? Hanem maga egy —
 — Rosz ember.
 — Egy lelketlen. De elmondom a miniszternek, hogy hívassa maga elé, rakja meg istenesen és parancsolja meg, hogy egyik évben fürdő, másik évben nyaralás, harmadikban egy kis jó zónázás ide-oda.
 — Mi lenne ezekből a szegény gyermekekből!
 — Öröm volna rájuk nézni.
 — Ezer forintból kerülne a leányomnak néhány csinos ruha, egy pár selyem, egy pár szőr, pár mosó, egy téli, egy nyári pongyola, tavaszi kabát, egy jó őszi felöltő. A gyerekeknek kéthárom öltözet, télre, nyárra, tavaszra. Így szegyenlem, hogy az én unakáim.
 — Nekem sincs! Lebentette meg kopott barna kabátját a vő.
 — Persze, magának kellene diszes ruha! Milyen jó! Ott a felesége, ott vannak a gyerekei. De lelketlen, nincs magában egy mákszemnyi szív. A vége is az lesz, hogy válnak.
 — Gondolom.
 A száradt ember nagynehezen felkelt, odavánszorgott az íróasztalhoz, elővette aktáit s mialatt köhögött hosszan, fuldokolva — végezte kötelességét.

Bekövetkeztek az őszi napok, sár, szél, hideg, nyirkos hetek.
 Alig mert a távirás ur hazamenni, mert támadással fogadták.
 — Máshol már fütének — a tanácsosék már rég fütének — rosz ember. Nincs magának Istene?
 — Hisz még szeptember végén járunk — védekezék erőteljesen.
 — Majd füttethet még. Én megyek, ily koldusvilágot nem tűrök.
 — Mama, én is megyek!
 — A gyermekeket is viszszük.
 — Van még én nekem annyi hitelem, hogy egy váltóval . . .
 Nem mondta ki a többit az anyós, de elmondta haragos szemeivel.
 November táján lefeküdt a férj, leverte az emésztő láz.
 Egy napon mosolyogva hívta magához gyermekeit.
 — Károly, te jó fiu vagy — engedelmes légy. István, ha azt akarod, hogy az én nevedet viseld . . .
 Akkorra oda ment a felesége is.
 Ilka, egy krajczár adósságunk se maradt, ennyit tehettem.
 — Mit akarsz? — borult zokogva a nő haldokló férjére.
 — Én megyek — hogy egy rosz emberrel kevesebb legyen a földön. . .
 Elment — és a miniszter ujat nevezett ki helyére.

. . . A csipős hideg szél vörösre festette borvirág-mentes orromat, szemeimbe vágta a felkavart utcza-port, aztán felszakította felöltöm gombjait, s szárnyait, mint jubileumi zászlókat lobogtatta a néptelen utcza hosszában, míg a szélvészben örülten lobogó gázlángok fantasztikus árnyékot vetettek alakomról . . .

Valahogy azt ne gondolják önök, hogy én a „fővárosi leveleket“ előre megcsinálom, aztán most a novemberit küldtem el tévedésből a redactióba! Julius utolsó napjaiban ér meg ilyen furcsa dolgokat a fő- és székvárosi boldog halandó. Őszi idő, őszi felöltő, ez most a divat. Aki csak úgy nyári gérokkban szellőzik, az biztosan a moly ellen biztosító intézetbe adta a felöltőjét, vagy az „öregemű üzér“ (ez is új-donság, valaha — úgy négy-öt nap előtt — konyhai magyarsággal még „handlénak“ neveztek őket) karjaiba dobta. Annyit panaszkodtunk a nagy hőség miatt, míg az égi hatalmasság azt mondta, hogy legyen hát, a hogy ti akarjátok, most meg mindenki, kivált a szerelmesek, kiknek esti sétáit akasztotta meg a zimankó — kívánják vissza a kánikulát.

Természetes dolog, hogy ilyen furcsa égalji viszonyok között nem történhet semmi nevezetes dolog. Egyes egyedül a fecskéket hozta zavarba a korai ősz, azok gyüleseznek és pedig rendőri felügyelet nélkül, tehát az egész mozgalom sima lefolyású, nincs, a ki m. kir. tapintattal zavart csinálna benne.

Nem csoda, ha ilyen nehéz állapotok között sok embert elfog a melancholia, az sem csoda, ha ezeknek a szerencsétleneknek a sorsát, kiket a megzavart kedély egy boldogabb, örök-tavaszt ígérő világba kerget — hasáb számrá kesergik a napilapok, hiszen azért, hogy hűvös van, mégis csak az ugorka-saisont éljük. Jó is, hogy közelit az a kolera, erről is csak lehet valamit írni. Mint valami nagy személyiségnek a fogadtatására, úgy készülünk ennek a sárga jelvényes örök-rémnek a látogatására. Látni ugyan mit sem lehet az egészről, mert a fogadtatásra szánt desinfeziáló szerek gondosan el vannak zárva, de hallani, azt lehet bőven. Ha a tulságos jókedv és a pálinka megárt egy felvidékről ide került bockoros magyarnak, vagy ha valaki lehanyatlik a ló-, gőz- vagy villamos tramwairól, rögtön kolera esetet konstatál a nyulszívű tömeg. Pedig hát nem jó falra festeni az ördögöt!

Apropos, — ördög! Feketék ugyan, de nem ördögök azok a dahomey-i amazonok, a kik 24-én lettek láthatók az állatkertben. Szép természetű, erős hölgyek, számszerint negyvenen, s a legsötétebb Afrikába képzeli magát az ember, mikor heves összecsapásaikat látja, vagy mikor leány-generálisuk harsány kommandójára dühösen vagdalkoznak egymás felé. Az örökké mosolygó miniszterrel egyidejűleg néztem én is meg őket szerencsés véletlenből, s mikor kifogytunk a látni valóból (minisztert és amazont egyaránt látni valónak véve), egy nejtől elvált ismerősöm elmélázva sóhajtott fel: „Jézusom, milyen anyósok lesznek valaha ezekből a harcziás hölgyekből!“

A kíváncsiság hatalmas ereken nyilvánult a közönség minden rétegében az utóbbi czirkuszi birkozások alatt. Összetört korlát, laposra nyomott czilinder szerepeltek már előadás előtt, harsány éljenek jutalmazták a győztes taliánt, ki még az álarozos athletát is földre nyomta, majd a mézárások szeme fénye került alá, s megtörténik nagyon könnyen, hogy a Toldyak és Kinizsiek hazájából borostyánt visz haza a makarónin feleseperedett lazzaróni népség. Hja! korcsosodik a magyar!

Legjobb volna most a Ratiuk és Lukácsok hazájában élni, onnan lehetne érdekes oláhiadákat írni. Vérlezítő eseteket közölnek a jó urak cselekedeteiről naponta, s azok, a kiknek meglehetne akadályozni a tovább fejlődést, még csak azt se mondják, hogy lesz-e csend, vagy én hallgassak?

Egyébiránt minden csendes az ország szívében, csak a Duna kezd ismét háborogni, árad erősen az ausztriai esőzésektől. De hát baj az, ha kiárad is? Kiönt egy néhány pinczelakó családot, okoz egynehány ezer forint rendkívüli kiadást, aztán visszatér jól megszabályozott medrébe.

Majd el is feledem megkérdezni, készülnek önök közül sokan a Szent István napi ünnepekre?

szokott, melyet akár egy, akár más érdekből ugyis felkeres, minden hónap első heti vásárja egyszersmind marha vásár is: legyen kínálata, vagy kereslete, helyzete sokkal könnyebb, s nem kénytelen alkalmazkodni az év négy szakának valamelyikéhez; rendes piacznán nem negyedévenként, hanem havonta egyszer adhat, vehet ismert fajt, ismert vevőknek, vagy eladóktól.

Feleslegesnek tartjuk különben az eszme gyakorlati oldalát bővebben fejtegetni, gazdáközönségünk bizonyára rég tudatával bir annak, hogy nagy hiánnyal áll szemben, melyet pótolni okvetlenül kell.

Hogy magának Rimaszombatnak szintén anyagi előnyei származhatnak, ezt ugyancsak feleslegesnek tartjuk taglalni. Magvetők óhajtottunk lenni, várjuk az elvetett mag kikeletését.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Lapunk mai száma utolsó ez évnyegyedben.

Midőn vállalatunkat megindítottuk, azon czél lebegett előttünk, hogy a közönség érdekei szolgáltatásban meg hozzuk minden áldozatot.

Ezért mindig arra törekedtünk, hogy lapunk tartalma lehetőleg változatos, közérdekű, társadalmi és közgazdasági kérdések tárgyalása mellett, irodalmilag is a mai kor kívánalmainak megfelelő legyen, — hogy azon irányban, melyet lapunk első száma kitűzött, kiérdemeljük az olvasók, a közönség megtisztelő figyelmét, szives támogatását.

Nem tettünk, nem teszünk nagyhangú ígéreket; szerény munkásságunkból nem kovácsolunk képzelt érdemeket; erkölcsi jutalmunk a tudat, hogy tullunkat nem egyesek magánérdekei sugalták, hanem mindig az igazság szelleme vezette.

Hiven töltöttük-e be nemes hivatásunkat? azt mi nem ítéhetjük meg, de ha előfizetőink — már eddig is tekintélyes — száma után következtetni szabad: akkor önértéssel mondhatjuk, hogy a közönség rokonszenvét megnyernünk sikerült.

És mi igyekeztünk ezt azzal is meghá-

lálni, hogy lapunk — tizennégy száma közül egyetlenegy kivételével — folyton olyan terjedelemben adatott ki, aminőre — előttünk — más vidéki lapok csak kivételes esetekben, vagy kényszerítve szánták el magukat; s valóban örömeinkre szolgál annak jelezhetése, hogy már csak e tekintetben is — a verseny felkeltése által — hasznos szolgálatot tettünk a közönségnek.

Jövőre nemcsak, hogy el nem térünk ez iránytól, de sőt — minden anyagi haszon feláldozásával is — azon leszünk, hogy lapunk terjedelemben és tartalmában emelkedve, a legjobb vidéki lapok színvonalán minden jogosult igényt kielégíteni képes legyen.

Szabadság a közérdekű napi kérdések megvitatása körül, egyenlőség a közönség ítélő széke előtt, testvériség az emberek között: ez a mi eszményünk, melyért az igazság fegverével s a tisztesség korlátai között bátran, függetlenül fogunk küzdeni, habár e miatt — mint már eddig is történt — nem érdemlett támadás ellen is kellene védeni magunkat.

Függetlenségünket megőrizzük ez után is minden irányban.

Hazafias érzelemtől áthatott lelkesedés a közjóért: ez a mi vezérgondolatunk, melynek mindenha nyílt őszinteséggel adunk és adunk majd kifejezést.

Midőn ezekben álláspontunkat, s ezutáni munkálkodásunk czélját körvonaloztuk, legyen szabad reménylenünk, hogy a n. é. közönség ezentul is erkölcsi és anyagi támogatásban rzszesítendi lapunkat, melyet újból előfizetésre ajánlva, maradtunk

Hazafias tisztelettel:

A „GÖMÖR“ SZERKESZTŐSÉGE.

A „Gömör“ előfizetési ára:

Egész évre	5 frt — kr.
Félévre	2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, községi körjegyzők és tanítók részére egész évre	3 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Gömör“ kiadóhivatalába (Rimaszombatban, Kossuth-u, 7.) küldendők.

Tisztelettel:

A „GÖMÖR“ KIADÓHIVATALA.

— Igaz!
— Mért nem veszi ki a szabadságát?
— Hogy a gyerekeim —
— Eh, menjen. Egy ötszáz forintos váltóba maga sem halna ám bele. Ott a tisztviselő egyesület, mi volna onnan egy ezer forintot felvenni? Nem teszik-e azt más gyöngéd férjek és apák? Hanem maga egy —
— Rosz ember.
— Egy lelketlen. De elmondom a miniszternek, hogy hívassa maga elé, rakja meg istenesen és parancsolja meg, hogy egyik évben fürdő, másik évben nyaralás, harmadikban egy kis jó zónázás ide-oda.
— Mi lenne ezekből a szegény gyermekekből!
— Öröm volna rájuk nézni.
— Ezer forintból kerülne a leányomnak néhány csinos ruha, egy pár selyem, egy pár szőr, pár mosó, egy téli, egy nyári pongyola, tavaszi kabát, egy jó őszi felöltő. A gyerekeknek két-három öltözet, télre, nyárra, tavaszra. Így szégyenlem, hogy az én unakáim.
— Nekem sincs! Lebbentette meg kopott barna kabátját a vő.
— Persze, magának kellene diszes ruha! Milyen jó! Ott a felesége, ott vannak a gyerekei. De lelketlen, nincs magában egy mákszemnyi szív. A vége is az lesz, hogy válnak.
— Gondolom.
A száradt ember nagynehezen felkelt, odavánszorgott az íróasztalhoz, elővette aktáit s miattal köhögött hosszan, fuldokolva — végezte kötelességét.

Bekövetkeztek az őszi napok, sár, szél, hideg, nyirkos hetek.

Alig mert a távirász ur hazamenni, mert támadással fogadták.

— Máshol már fütének — a tanácsosék már rég fütének — rosz ember. Nincs magának Istene?

— Hisz még szeptember végén járunk — védekezék erőtlenül.

— Majd füttethet még. Én megyek, ily koldusvilágot nem tűrök.

— Mama, én is megyek!

— A gyerekeket is visszszük.

— Van még én nekem annyi hitelem, hogy egy váltóval . . .

Nem mondta ki a többit az anyós, de elmondta haragos szemével.

November táján lefeküdt a férj, leverte az emésztő láz.

Egy napon mosolyogva hívta magához gyermekeit.

— Károly, te jó fiu vagy — engedelmes légy. István, ha azt akarod, hogy az én nevet viseld . . .

Akkorra oda ment a felesége is.

Ilka, egy krajczár adósságunk se maradt, ennyit tehettem.

— Mit akarsz? — borult zokogva a nő haldokló férjére.

— Én megyek — hogy egy rosz emberrel kevesebb legyen a földön. . .

Elment — és a miniszter ujat nevezett ki helyére.

. . . A csipős hideg szél vöröstre festette borvirág-mentes orromat, szemeimbe vágta a felkavart utca-port, aztán felszakította felöltöm gombjait, s szárnyait, mint jubileumi zászlókat lobogtatta a néptelen utca hosszában, míg a szélvészben örülten lobogó gázlángok fantasztikus árnyékot vetettek alakomról . . .

Valahogy azt ne gondolják önök, hogy én a „fővárosi leveleket“ előre megcsinálom, aztán most a novemberit küldtem el tévedésből a redactióba! Julius utolsó napjaiban ér meg ilyen furcsa dolgokat a fő- és székvárosi boldog halandó. Őszi idő, őszi felöltő, ez most a divat. Aki csak úgy nyári gérokkban szellőzik, az biztosan a moly ellen biztosító intézetbe adta a felöltőjét, vagy az „öreguemű üzér“ (ez is újdonság, valaha — úgy négy-öt nap előtt — konyhai magyarsággal még „handlénak“ nevezték őket) karjaiba dobta. Annyit palaszokdunk a nagy hőség miatt, míg az égi hatalmasság azt mondta, hogy legyen hát, a hogy ti akarjátok, most meg mindenki, kivált a szerelmesek, kiknek esti sétáit akasztotta meg a zimankó — kívánják vissza a kánikulát.

Természetes dolog, hogy ilyen furcsa égalji viszonyok között nem történhet semmi nevezetes dolog. Egyes egyedül a fecskéket hozta zavarba a korai ősz, azok gyülekeznek és pedig rendőri felügyelet nélkül, tehát az egész mozgalom sima lefolyasú, nincs, a ki m. kir. tapintattal zavart csinálna benne.

Nem csoda, ha ilyen nehéz állapotok között sok embert elfog a melancholia, az sem csoda, ha ezeknek a szerencsétleneknek a sorsát, kiket a megzavart kedély egy boldogabb, öröktavaszt ígérő világba kerget — hasáb számra kesergik a napilapok, hiszen azért, hogy hűvös van, mégis csak az ugorka-saisont éljük. Jó is, hogy közelit az a kolera, erről is csak lehet valamit írni. Mint valami nagy személyiségnek a fogadtatására, úgy készülünk ennek a sárga jelvényes örök-rénnek a látogatására. Látni ugyan mit sem lehet az egészségből, mert a fogadtatásra szánt desinfiáló szerek gondosan el vannak zárva, de hallani, azt lehet bőven. Ha a tulságos jókedv és a pálinka megárt egy felvidékről ide került bockoros magyarnak, vagy ha valaki lehanyatlik a ló-, gőz- vagy villamos tramwairól, rögtön kolera esetet konstatál a nyulszívű tömeg. Pedig hát nem jó falra festeni az ördögöt!

Apropos, — ördög! Feketék ugyan, de nem ördögök azok a dahomey-i amazonok, a kik 24-én lettek láthatók az állatkertben. Szép termetű, erős hölgyek, számszerint negyvenen, s a legsötétebb Afrikába képzeli magát az ember, mikor heves összecsapásaikat látja, vagy mikor leány-generalisuk harsány kommandójára dühösen vagdalkoznak egymás felé. Az örökké mosolygó miniszterrel egyidejűleg néztem én is meg őket szerencsés véletlenből, s mikor kifogytunk a látni valóból (minisztert és amazont egyaránt látni valónak véve), egy nejtől elvált ismerősöm elmélázva sóhajtott fel: „Jézusom, milyen anyósok lesznek valaha ezekből a harcziás hölgyekből!“

A kíváncsiság hatalmas ereken nyilvánult a közönség minden rétegében az utóbbi czirkuszi birkozások alatt. Összetört korlát, laposra nyomott czilinder szerepeltek már előadás előtt, harsány éljenek jutalmazták a győztes talánt, ki még az alarczos athletát is földre nyomta, majd a mézárások szeme fénye került alá, s megtörténik nagyon könnyen, hogy a Toldyak és Kinizsiek hazájából borostyánt visz haza a makarónin felcseperedett lazzaróni népség. Hja! koresosodik a magyar!

Legjobb volna most a Ratiuk és Lukácsok hazájában élni, onnan lehetne érdekes oláhiádákat írni. Vérázító eseteket közölnék a jó urak cselekedeteiről naponta, s azok, a kiknek lehetne akadályozni a tovább fejlődést, még csak azt se mondják, hogy lesz-e csend, vagy én hallgassak?

Egyebiránt minden csendes az ország szívében, csak a Duna kezd ismét háborogni, árad erősen az ausztriai esőzésektől. De hát baj az, ha kiárad is? Kiönt egy néhány pinczelakó családot, okoz egynehány ezer forint rendkívüli kiadást, aztán visszatér jól megszabályozott medrébe.

Majd el is feledem megkérdezni, készülnek önök közül sokan a Szent István napi ünnepségekre?

Időrendi naptár.

Augusztus 1-én: A gömörmezei magyar közművelődési egyesület választmányi ülése Rimaszombatban.

Augusztus 3-4-én: A kishonti ág. hitv. ev. esperesség közgyűlése Klenócon.

Augusztus 7-én: A rimaszombati földművelési iskola vizsgája d. u. 2 órakor.

HIREK.

— **Augusztus hó elsejével** új év negyedik veszi kezdetét. Mely alkalomról tiszteletteljesen felkérjük m. t. olvasóinkat, szíveskedjenek lapunkra előfizetni, illetőleg előfizetéseiket megújítani, s esetleg hátraleárait még e hét folyamán beküldeni.

— **Ő Felsége a király** Gömör János szász-coburg-gothai hercegi központi uradalmi igazgatónak a közügyek terén szerzett érdemeinek elismerésül a harmadik osztályú vaskorona rendet díjmentesen adományozta.

— **Személyi hírek.** Megyénk főispánja e hó 27-én, némely sürgősebb hivatalos teendői miatt városunkban időzött, de már ugyanaz napon este elutazott. Bornemisza László alispán hat hétre terjedő szabadságidejét holnap, augusztus 1-én kezdi meg; távolléte alatt rendszerint helyettese Ujházi Lajos m. főjegyző fogja hivatalos teendőit ellátni. — A helybeli kir. törvényszék két bírása Tomcsányi László és Sztaniszlavszky Adolf pedig a közelebbi napokban távoztak ugyancsak hat hétig tartó pihenésre.

— **Kinevezések.** A m. kir. igazságügyminister dr. Kalocsay Béla rimaszombati lakos gyakorkló ügyvédet a rimaszombati kir. törvényszékhez jegyzővé, Wittchen Albert rozsnói kir. járásbírói telekkönyvi átalakító díjnokot a kisszebeni kir. járásbíróshoz írnokká nevezte ki. — Karkalits Sándor losonci r. k. káplán és tanító, a vallás- és közoktatási m. kir. ministerium által csoltói plebánossá, — a rozsnói róm. kath. püspök által pedig néh. Vrbjár Pál helyére Fábrián Ferenc rozsnói plebánossá, — Wahlner Béla pedig, ki a losonci kir. főgymnasium hittanára, aligazgatóul lett kinevezve a rozsnói gyermek-seminariumba. — Sándor Szilárd közigazgatási gyakornok, a kereskedelemügyi ministerium alá rendelt vasuti igazgatóság kereskedelmi főosztályába ideiglenes segédfogalmazóul neveztetett ki.

— **Halálozás.** Liszka József széles körben ismert helybeli gyógyszerész f. hó 28-án Iglo-Füreden szívszélhűdésben meghalt. A hirtelen elhunyt tetemeit tegnap a déli vonattal szállították haza. Temetése ma délután 3 órakor lesz. Áldás és béke lengjen hamvai felett!

— **Végh László halála.** Elte teljében, fenkölt lelke magas röptében ragadta el a halál az uzapanyiti fiatal lelkész, megyénk papságának egyik díszét. Folyó hó 22-én hunyt el, alig 35 éves korában Uzapanyiton, az édes öreg anyja szerető karjai között. Temetése a hívők óriási részvétele mellett folyó hó 24-én volt. Legyen álma csendes s hamvai felett könnyű a föld!

— **Névváltoztatás.** Kupcsik József tornaljai illetőségű ugyanottani lakos saját, valamint Vilmos (Ernő) nevű kiskoru fia vezetéknevének „Gömöri“-re kért átváltoztatása, f. évi 54119. számú belügyminiszeri rendelettel megengedtetett.

— **Új tanár.** A helybeli főgymnasium igazgatósága által rendszeresített tanszékre S. Szabó József naprágyi ev. ref. lelkész — az intézet egykori jeles növendéke — választatott meg. Az új tanár ez évi szeptember hó 1. napján foglalja el tanszékét, hogy az ifjuságnak ép oly kitünő oktatója legyen, aminő vezére volt egyházi hűveinek.

A rozsnói ágost. evang. egyház vezérferfi, részint a jótékony szellemétől indítva, részint a szendergő társadalmi élet felpezsdítése céljából elhatározták, miszerint augusztus 6-án egy jótékony célú hangversenyt rendeznek. — A nemes buzgalom már eddig is sikerrel lett koronázva; a mennyiben több jeles műkedvelőn kívül a bizottságnak sikerült Bárdossy Ilona úrhölgyet, a m. kir. operaház e nem rég feltűnt csillagát is közreműködésre megnyerni. — A dus és jelesen összeállított műsor élvezetteljes estét ígér, melyen a környék intelligens elemei bizonyára teljes számmal lesznek képviselve. — A hangversenyre — melyet táncmulatság követ a meghívók legközelebb szét fognak küldetni.

— **Kisdedek majálisa.** Elérkezett tehát picinyke szívök egyetlen vágyakodása, a hónapokig tartó előkészületek által megelőzött majális. Ha valaha valahol találó jelzőként alkalmazták

a csapongó jókedvet, úgy joggal alkalmazhatjuk most, a kisdedek e hó 24-én megtartott majálisáról írván. Már kora délután kivonultak az óvónéni felügyelete alatt s mamácskájuk kísérete mellett az aranyos apróságok a városkertbe, s kezdetét vette egy, az esti órákig tartó ének, játék, tánc s mód feletti zsvaj. Jó Erneszt csak huzta láthatólag, de nem lehetett abból egy nyirettyü vonást is hallani a kicsiny, de éles és egészséges torkok sivalkodása mellett. Tomboló jókedv a hüs est beálltáig, a mikor aztán a jó mamák vitték kendőbe burkolva a kis izzadt mulatozókat pihés ágyaikba, rózsás álmokat aludni az imént eltöltött boldog órákról.

— **Táncmulatság.** A helybeli polgári olvasókör alaptökeje szaporítására, augusztus hó 14-én táncmulatságot rendez a Széchenyikertben.

— **Jótékonycélú műkedvelői előadást** rendeznek f. évi aug. hó 2-án Sajó-Gömörön. A táncszétylyel egybekötött hangverseny, melynek tiszta jövedelme a Domestika javára fordítatik, a „polgári iskola“ rajztermében fog megtartatni változatos műsorral. Belépti díj 1 forint.

— **Recitator.** A közönség indokolatlan közönye miatt Anyos László jó nevű recitatorunk e hó 23-ára hirdetett előadását csak e hó 25-én tartotta meg csekély számu, de lelkes hallgatóság előtt. Egy igazán élvezetes estét szerzett előadott monologjaival a megjelenteknek, kik tetszésüknek nem is késtek sűrű tapsokkal kifejezést adni. Megnyerő külső, simpathikus és mértékkel alkalmazott pathos s különösen gyönyörű organumával Anyos egyik legjobb recitatorunk, Kinek intelligentiájában legmegbizhatóbb jelét látjuk a folytonos haladás reményének. Programjának minden egyes pontjával, bárha egynemelyikét bizvást eleséplennek mondhatjuk, hatást tudott kelteni s valóban csak sajnálni tudjuk, hogy az anyagi eredmény nem tartott lépést azon erkölcsi eredménnyel, melyet a hallgatóságnál elérnie sikerült. Ha azonban vándorutjában e tájakra hozná sorsa: ne kerülje el azért városunkat; jó nevet szerzett magának s ennek nyomában szokott járni az anyagi siker is.

— **Pikáner Herren Abend.** Szórol-szóra így volt ez olvasható házak falain, vendéglők s kávéházakban, mindenütt. Hogy kerültek ez arcpirító szavak plakátok alakjában a falakra? Egerszerien csak úgy, hogy a magisztratus engedélyt adott egy német Sängertruppnek arra, hogy Gömörmezei székvárosában német nyelven hirdetett német nyelvű előadásokat tarthasson. Ily truppokról a tisztességes sajtó csak akkor emlékezik meg, ha botrányt kell konstatálnia. Nos tehát, a botrány megtörtént már akkor, midőn a „prostitutio e mozgó apostolai“ engedélyt kaptak az itt maradhatásra, s fokozódott akkor, midőn a magisztratus ez egytől-egyig problematikus existenciák tulkapásait elnézte s nem tiltotta be az oly előadást, melyet úgy hirdettek, hogy: „Pikáner Herren Abend.“ És ez előadások nyilvánosan, nyilvános helyen, vendéglőben zajlottak le, oly helyen tehát, mely nem és életkorra való tekintet nélkül, utasok számára van első sorban fentartva. Szégyen reánk, hogy az előadások egyáltalán, annál inkább, hogy folyton nagy közönség előtt tartottak meg. Városvégére az ilyen bandával s nem engedélyt, de csendőri fedezetet melléje!

— **A kutak** s első sorban a közutak elhanyagolása mindig a közegészség rovására esik. S ép ezért kétszeres örömmel üdvözljük a városi hatóságot, hogy a „Csurgó“ kutak, mely ugyszólván egy egész városnegyedet lát el üde, friss vízzel, a szükségnek megfelelőleg renováltatta. De üdvözljük második sorban Barna Imre v. alkalmat is, ki a renoválás közben kifejtett munkálatoknak valóságosan a lelke volt.

— **Egy posta-galamb vége.** Hazavonta szive vágya a szerelem symbolikus madárkájats ez érzés és az öntudatlan kötelességteljesítés halálát okozták. A przemisli állomáson bocsátották szabadon, hogy viszontlássá övéit s hirt vigyen a reá váróknak, de a gortvai erdőknél gyilkos golyó érte szálltában, s most már csak felírások tollai jutnak el rendeltetési helyükre.

— **Pályázat szénzállításra.** A magy. kir. államvasutak igazgatósága 1893. évi január 1-től egy esetleg 3 évi időtartamra a kocsik a hivatalos helyiségek fűtésére, valamint alkalmazottai szükségletének fedezésére évenként szükséges mintegy 32,000 tonna darabos és koczka szén szállítása iránt pályázatot hirdet. Ajánlatok az egész mennyiségre, vagy annak csak egy részére is tehetők f. évi augusztus hó 23-ig az államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál nyújtandó be. Bővebb felvilágosítás a miskolci kereskedelmi és iparkamaránál szerezhető. Miskolcz, 1892. július 28-án. Miskolci kereskedelmi és iparkamara. Radvány István s. k. kir. tan. elnök. Dr. Szentpáli István s. k. titkár.

— **A valuta törvényjavaslatok** mihelyt törvényerőre emelkednek, s illetőleg még a ve-

rendő új pénz nemek forgalomba hozása előtt, a miniszter által olyforma intézkedés történik, hogy az új koronaérmek és váltópénzek rajzaival is ellátott nyomtatványokban a népies ismertetése tétetik közé az új pénzeknek s terjesztetik el a községi előjáróságok és esetleg az egyházi közegek útján is minél szélesebb körben, hogy ekként idejekorán eleje vétessek az új pénzekkel üzhető mindenféle visszaéléseknek.

— **Zónaidő.** Folyó évi augusztus hó 1-étől az összes hatóságok- és hivataloknál az egységes közép-európai vasuti (zóna) időszámítás lép életbe.

— **Búcsú.** A m. á. v. miskolci üzletvezetőségének határozatával eddigi állomásomról, Rimaszécsről Zemplénmeze Radvány állomásra neveztettem ki s minthogy eltávozásom gyors eljárást vett igénybe: elbúcsúzásom csak felületes lehetett. Mindazon tisztelt barátaim és ismerőseim — kiktől elbúcsúzni alkalmam nem volt — fogadják tőlem ez uton tiszteletteljes búcsúmat s fogadják jóindulataikért köszönetemet, tartsanak meg továbbra is jó emlékekben. — Rimaszécs, 1892. július 25. Sz. Borbáth Gábor.

— **RÖVIDHIREK. Katonai csapatok keresztülvonulása.** A Miskolczon állomásozó 12. huszárezred egy fél százada, 1 százados, 1 hadnagy s 65 főből álló legénységgel péntek d. e. 11 és fél órakor Putnokról jövet városunkba érkezett, honnan másnap szombat reggel 6 órakor Losoncra ment. — **Öngyilkos katona.** A helybeli méntelep egy tizedese, névszerint V. H. Ernő péntek reggel öt és hét óra között föbe lötte magát. A rendőri boncolás megejtése végett beszállították a helybeli kórházba. Tetének oka ismeretlen.

Szemben a „Gömör-Kishont f. hó 28-ki számában „Végszó“ czim alatt megjelent közleménnyel, tekintettel arra, hogy az abban foglaltakat hirlapi polemiaival megtorolhatóknak többé nem tartottuk, sérelmeink megrovlása céljából más utat választottunk, melyen, míg a kellő eredményt elérnök, kérjük t. olvasóink szives türelmét s e tárgybani véleményük felfüggesztését.

Kelt Rimaszombatban, 1892. július 30.

Fráter Sámuel,

a „Gömör“ f. szerkesztője.

Nyilatkozat.*

II.

E lapok 13. számában „Egy gömörmezei lelkész“ a „Közönség köréből“ czimű nyilttéri nyilatkozatában azt állítja, hogy én a „Szék-hely-kérdés“-ben irt közleményemben néhai Szontagh Bertalan volt alispán urat compromittálni akartam.

Legyen megengedve nekem még egyszer e lapok t. szerkesztősége és olvasóközönsége részéről, hogy e lapok hasábjain, e merész állítással szemben is, egy nyilatkozatot tegyek.

A kérdéses „kijelentés“ alapjául, mint hivatkoztam is rá (méltóztassék csak elolvasni), ma is itt élő emberek tapasztalata szolgált. Tehát nem az ujjamból szoptam. De Szontagh Bertalan alispán neve és semmiféle más deputátus neve cikkemben említve nincsen. Sőt ma sem tudom biztosan, hogy kik voltak egyen-egyen a deputatio tagjai. Így hát azokat név szerint nem is compromittálhattam, de compromittálni senkit nem volt szándékomban.

Egyébként is Szontagh Bertalan emléke mindnyajunk előtt oly magasan és tisztán áll, hogy hozzám hasonló csekély emberek azt fel sem érhetik, és épen ezért az ő emlékének, a névtelenség köpenyébe rejtőző egyének védelmére szüksége nincsen.

De nekem sincsen szükségem rá, hogy engem, ismert nagyjaink iránt való kegyeletre, épen ilyen szorongó lelkű, ismeretlen nagyok tanítsanak. A miért is a hivatlanul közbeszólok kegyeletes férfit u rendreutását el nem fogadom.

Rimaszécs, 1892- július 27.

Vattay László.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

BÉRBE KERESTETIK 200—300 holdas bir-tok megfelelő legelővel Gömör-, vagy Borsodmezeben október 1-től. Gulovics Endre Rozsnó, (Gömörmeze).

Piaczi árak

Rimaszombatban július 30-án tartott hetivásáron.

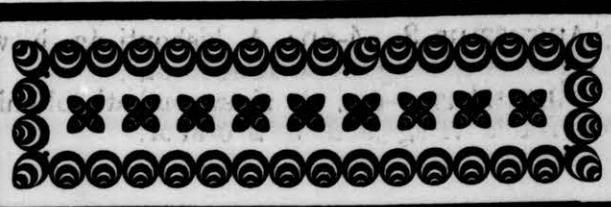
Termények	Minőség-hect.-ben	Ár 100 kgmonkint	
Buza	75—77	8.00	8.10
Buza	78—80	8.30	8.50
Feles	74	7.80	8.00
Rozs.	70—72	7.70	7.90
Árpa	60—62	5.00	5.20
"	62—66	5.50	6.00
Zab	39—41	5.50	5.60
"	41—44	5.80	6.00
Tengeri	74	4.30	4.50
Köles	—	5.00	5.50
Széna	—	2.00	2.20
Zsupszalma	—	1.70	1.80

**TÖRLESZTÉSES KÖLCSÖNT
földbirtokokra**

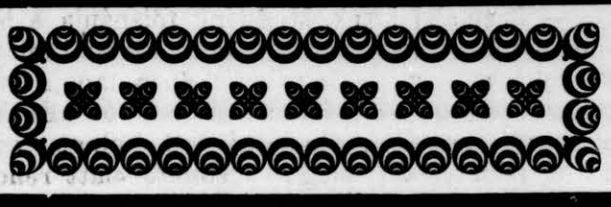
a birtok igaz értékének háromnegyed részéig és nem adóalapon eszközünk 14 nap alatt a hitelesítetlen telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokív vétele után. Semmi előleges költség. Törlesztés 25 évtől 50 évig tetszés szerint. Csekély kamattal a tőke is letörlesztetik. A betáblázott adósságok az igazgatóság által egyenesen kifizettetnek, a többlet készpénzben lesz megküldve a birtokosnak. Minden megyében vannak tekintélyes nagy birtokosok, városok, községek, kiknek vegyes terheiket átváltoztatjuk egy olcsó és magas összegű törlesztéses kölcsönbe. A birtok becslésére most legalkalmasabb az idő, egy magas összegű és előnyös törlesztéses kölcsön biztos elérésére legkedvezőbb az alkalom, melyet elmulasztani pótolhatlan kár lenne. További felvilágosításokat készséggel és díjmentesen nyújt az okmányok beérkezése és a konkrét eset megemlítése után a budapesti hatóságilag engedélyezett

INGATLAN- ÉS JELZÁLOG-FORGALMI-INTÉZET

Budapest, váci-körut 39.

EGY JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU
Rima-Szécsen
NÉGYESSY ÁRPÁD
vas-, fűszer- és rőfös üzletében
azonnal felvetetik.

A SERKEI

JÓ KARBAN LEVŐ

VIZIMALOM

1893. január 1-től

SZABAD EGYEZSÉG MELLETT

haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni Serkén, Huszti András községi bírónál.

LÖFKOVICS LIPÓT

női és férfi divatárunk nagy rakaárában az alantjegyzett saison-czikkek bámulatos olcsón — gyári áron alól — adatnak el.

! FÜRDŐIDÉNYRE !

NŐI FÜRDŐKÖPENYEK.

NŐI FÜRDŐKALAPOK ÉS SAPKÁK.

NŐI FÜRDŐÖLTÖNYÖK.

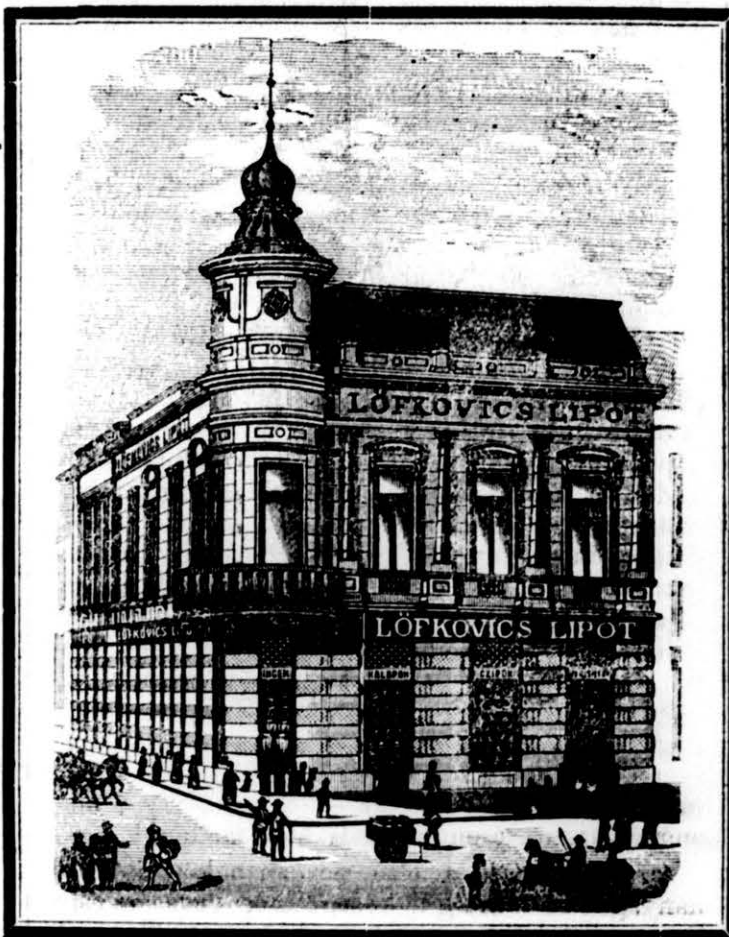
NŐI NAPERNYŐK

bámulatos olcsó áron.

MASIROZÓ KEZTYÜK.

NŐI KALAPOK.

NŐI DEREKAK.

Férfi, női s gyermek
TURISTA-INGEK.

RÖVID ÁRÚK.

FÉRFI-, NŐI- ÉS GYERMEK-ÖVEK.

FÉRFI NAPERNYŐK.

Selymek, pamu-
tok, czérnák,

TŰHIMZŐ

KÉSZÜLÉKEK.

Férfi ingekben roppant nagy raktár, legjobb kivitelben és legolcsóbb árak.

K É Z I M U N K Á K

minden anyagból roppant nagy választékban, csipkék, szallagok, fátyolok, zsebkezdők, minden színben és minőségben.

LEÁNY- ÉS GYERMEK-KÖPENYEK

ÓRIÁSI NAGY RAKTÁR ÉS BÁMULATOS OLCSÓ ÁRAK.

FIU-, LEÁNY- ÉS GYERMEK-RUHÁK ÉS KÖTÉNYEK.

NŐI ÉS LEÁNYKABÁTOK. ✱ NŐI FEHÉRNEMŰEK.

Mindezen elősorolt és még száz más cikket a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom.

Teljes tisztelettel:

LÖFKOVICS LIPÓT.

Alsófoku ipariskola.

Vannak országok, melyek kedvező természeti viszonyainál fogva inkább a mezőgazdaság gyakorlására vannak utalva, mint az iparüzésre; míg a természetlenebb talajjal bíró államok ismét az ipar és kereskedés gyakorlásával kénytelenek az önfentartás nehézküzdelmében részt venni; — de a legszerencsésebb azon ország, mely a föld termékenységével is meg van áldva, s mint ilyen, a mezőgazdaság észszerű művelése mellett, az ipar és kereskedés felvirágoztatására is kiváló sulyt fektet. Azt is tudjuk nagyon jól, hogy a nyers termelés nagy mértékben emeli az ország közvagyonosodását, de a gyakorlati életből merített tapasztalat a mellett bizonyítja, hogy eddigelé azon országok emelkedtek a boldogság, jólét és a hatalom legmagasabb fokára, melyek nemcsak a saját, hanem más kulturálatlanok nyereszterményeiből készített iparcikkeikkel árasztották el a világkereskedelmet.

Hazánk ipara csak az 1880-as években nyert nagyobb lendületet, pedig alig van ország, mely kedvező természeti viszonyainál fogva, a természetnek annyi áldásával volna elhalmozva, mint épen hazánk. Nyereszterményekben dúslakodunk az igaz, de még milyen óriási értékű vagyonnal emelhetnők nemzetgazdaságunkat akkor, ha az őstermelés kincseinek értékét a többszörös feldolgozás által törekednénk hatványozottan emelni. Szóval, eddigelé nem volt olyan tekintélyes iparos osztályunk, mely a magyar nemzeti ipar és kereskedelmi ügynek a művelt külföld előtt jóhírnevet tudott volna kivívni, hiszen a magyar ember az iparnak még most is csak azon közönséges ágait szereti művelni, melyek a legnékülözhetetlenebb szükségletek kielégítésének szolgálatában állanak. Pedig mióta hazánkban a vasúthálózat tetemesen kibővített, a vízi közlekedés tökéletesített, a közgazdaság átalakított, az iparoktatás a kormány által nagyobb gondban részesített és az ipar emelése céljából nagyobb tőke fektetett ipari vállalatokba, azóta a kereskedelem élénkebb lett és nem csak a kisipar, hanem a gyári ipar is virágzásnak indult.

A rohamosan fejlődő kor minden téren előrehaladást követel, s mennyivel inkább az ipar terén! Mañapság már minden művelt, okos embernek be kell látnia azt, hogy a család, a társadalom, a nemzetek és az államok boldogulhatásának legfőbb tényezője: az ipar. Hiszen a nemzetek nagy verseny-

küzdelmé leginkább az ipar terén nyilvánul! . . . S a mely nemzetnek nincsen fokozatosan fejlődő ipara, az a nemzetek versenyküzdelmében bizonyára el is bukik és önmaga által megsemmisül.

Alaposan iskolázott, művelt és szakképzett iparos-osztály nélkül pedig versenyképes ipart nem is képzelhetünk! . . . Ennek megteremtése céljából alkotta törvényhozásunk az ipartörvényt, azért állított fel magas kormányunk hazánk nevezetesebb pontjain közép-ipartanodákat és szakiskolákat; s az iparos ifjuság zömének kiképzését céljából, az alsófoku ipariskolai intézmény általános meghonosítását igyekezett megvalósítani.

Az alsófoku ipariskolák kérdése tehát szorosban összefügg hazai iparunk megteremtésének kérdésével, melyhez az út az ipariskolák intézményén vezet keresztül. Ezen kiválóan fontos nemzeti ügy szolgálatában áll a mi iparos tanonc-iskolánk is!

Nehéz munkát végez ez! . . . Pótolja a hiányos előiskolázást, bővíteni törekszik a tanulók ismeretkörét, megismerteti a haladottabbakkal a szellemi élet magasabb követelményeit, felkelti és fejleszti bennük a jóízűs érzékét, fogékonyvá igyekszik őket tenni a szép, jó és az igaz iránt, megértetni törekszik velük a munka valódi becsét, s szorgalomra, kitartásra s engedelmségre és a törvények iránti tiszteletre oktatja az iparos ifju nemzedéket. Szóval nem tudákos iparosokat törekszünk bennük nevelni, hanem helyes ítélő képességgel bíró értelmes és ügyes kezű iparosokat, kik aztán az ipariskolában nyert alapra további önművelés által biztosan építhessenek, hogy így hazánknak számottevő, hasznos iparos polgáraivá nőhessenek ki magukat.

Hogy pedig ez sikerrel kivihető legyen, az iskolának összhangzó együttműködésre van szüksége az iparos mesterekkel és az iparügyet intéző hatóságokkal. Itt három kiváló körülményre kell felhívnom az érdekelt körök és a hatóság figyelmét, nevezetesen: először is arra, hogy lehetőleg csak is alaposan iskolázott fiukat fogadjanak főműhelyökben tanulóul; másodsor: hogy a tanulóikat ne évközben bármikor, hanem lehetőleg július, augusztus és szeptember hónapokban szerződtessek; és végül harmadsor: hogy az ipartörvény által szigorúan megkövetelt rendes iskolalátogatás szükségességével végre-valahára barátokozzanak meg.

Törköly József.

Iskolai hirdetés.

I. A polgári iskolára vonatkozólag.

1. A nagyrőcei polgári iskola első osztályába léphet azon tanuló, aki életének 9-ik évét már betöltötte és az elemi (nép-) iskola negyedik osztályáról bizonyítványt tud felmutatni, vagy pedig a felvételi vizsgát kiállja.

2. A polgári iskola második és felsőbb osztályába csak azon tanulók vétetnek fel:

a) akik a megfelelő alsóbb osztályt valamely polgári vagy középiskolában (gymnasium, reál) legalább elégséges sikerrel bevégezték;

b) akik a fentebbi iskolai előképzettség hiányában a felvételi vizsgálatot kiállják.

3. A nagyrőcei polgári iskola alsó négy osztályában a gymnasiumba készülők számára a latin nyelv a tantervben előirt terjedelemben és díjmentesen tanítatik.

4. A tanításért fizetendő díjak: a) beirási és könyvtárdíj 2 frt; b) az évi tandíj 6 frt.

5. A tanév megkezdésére vonatkozó feltételek ugyanazok, mint a keresk. iskolában.

II. A középkereskedelmi iskolát illetőleg:

1. A nagyrőcei kereskedelmi középiskolában az 1892—93. tanév szeptember 1-én (csütörtökön) kezdődik.

2. A tanulók augusztus 30-án és 31-én vétetnek fel és iratnak be. Ugyanekkor tartatnak a felvételi és javító-vizsgák is.

3. A jövő (1892—93.) tanévvel fokozatosan megnyílik a kereskedelmi középiskola harmadik és legfelsőbb osztálya és ezzel a tanintézet teljesen ki lesz fejlesztve.

4. A kereskedelmi iskola első osztályába beléphet mindazon tanuló:

a) aki a polgári vagy valamely középiskola (gymnasium vagy reáliskola) negyedik osztályát sikerrel bevégezte.

Ezen előképzettség hiányában:

b) aki legalább 14 éves és a polgári (középiskolai) alsó négy osztály tananyagából a felvételi vizsgálatot sikerrel kiállja. — A felvételi vizsga díja 10 frt.

5. A kereskedelmi iskolának csak az első osztályába lehet belépni. A 2. vagy 3. osztályba csak azon tanulók vétetnek fel, kik valamely kereskedelmi középiskola (akadémia) megfelelő alsóbb osztályát legalább elégséges sikerrel bevégezték.

6. Magántanulók nem vétetnek fel.

7. Fizetendő díjak: a) Egyszermindenkorra fizetendő, beirási díj címén, 5 frt; b) Évenként fizetendő: 1) tandíj címén 24 frt; 2) az évi értesítőre és nyomtatványokra 1 frt.

8. Akik a kereskedelmi középiskola mind a három évfolyamát bevégezik és a záró (érettségi) vizsgát sikerrel leteszik, az életben a következő kedvezményekre számíthatnak:

1) katonakötelezettségüknek, mint egy éves önkétesek, tehetnek eleget.

A magy. kir. honvédelmi miniszter egyetértésben a csász. és kir. közös hadügyminiszterrel a nagyrőcei polgári iskolával kapcsolatos kereskedelmi középiskolát, — az egy évi önkén-

Utópia.

(A „Gömör“ eredeti tárczája.)

Különös természetem van. Szeretem a magányt, gyűlölöm a társas életet és inkább a tudományos dolgok felé hajlom. Pártolom az irodalmat testestől-lelkestől. Honorarium nélküli belmunkatársa vagyok a „Fura Jankó“-nak és nem megvetendő tekintély, elismert verses recitator Kukutyinban. Most, hogy a szél Batyiba hozott, elhalványult fényesen ragyogott csillagom és én — mint annyi sok más — észrevétlenül tüntem el.

E mellőzések közepette elhatároztam, hogy sarokba dobom tollamat, a mikor egyszerre csak beállit hozzám a soh'se látott szerkesztő barátom, hogy írjak neki valami vig tárczát. Vonakodtam. De nem fogadta el. Elővettem tehát rozsdáette tollamat és leirtam neki azt a szép virágos képzeletekből font álmat, melyet Rimaszombat jövőjéről a minap átszundikáltam.

*

Étkező, háló és szalonkocsikkal ellátott vonaton jöttem Kukutyinból. Utközben csatlakozott hozzám egy angol, egy német és egy francia tudós. Az angol rendkívül kíváncsi volt látni Rimaszombatot, mert sokat hallott gyártelepeiről; a francia szépségére volt kíváncsi; míg a német skeptikus egy nagy tanulmány megírásán fáradozott.

Mikor kiszálltunk s a három tudós a már-ványoszlopokra épített ötemeletes indóházat meglátta, önkénytelenül is tátva maradt a szájuk és úgy mondották, hogy: remek. Nem hagytam őket sokáig bámulni. Felültünk a helyi

érdekű vasutak piros, bársonnyal bélelt kocsijába és villámgyorsan robogtunk be az aszfalttal, gránittal burkolt, sűrűn fásított boulevardokon a „Három Rózsá“-ba.

A vonat a vendéglő udvarának közepén állott meg. Nyusztprémes, piros zsinóros, kék mundurba öltözött portás sietett elénk és nagy sajnálkozások között adta tudtomra, hogy a szobák mind tele vannak idegenekkel és csak a 360-ikban van még hely. Este lévén, mit volt mit tenni, befészkeltek magunkat a Nro. 360-ikba. Társainknak ez eleinte nem igen volt inyükre, de a mint meglátták a piros bársony kereveteket, a vastag arannyal himzett nehéz, selyemfüggönyöket, leándereket s a szobadisz száz meg százféle fajtát, rendkívül megdicsérték.

Még jóformán hajnalodni sem kezdett, a mikor már nekem esett a három tudós. Az angol a gyárvarosba huzott (hajdani Tamásfalva); a francia erősen gesztikulált a boulevardok és középületek látogatása mellett; míg a német frakkomat fogva akart kapacitálni, hogy menjünk a praterbe. Egy darabig csak néztem, hogy mit akarnak, de mikor láttam, hogy nincs szándékukba elereszteni, megindignálódtam és olyan gesztikulációt vittem véghez, hogy egynek a frakkja maradt a kezembe, a másiknak ctylindere kapott sérülést, míg a harmadiknak az okulárja tört izzé-porrá.

Belátták, hogy magyar ember vagyok, ha mindjárt „mamlasz“ is és félve az esetleges boksztól, szerényen félrevonultak. Ekkor elővettem nagy bölcsen három szál gyufát és sorsot huztunk. A rövidebb a francziának esett. Megnyugodtak.

Leérve a tekervényes esigalépcsőkon, a Tompa-téren találtuk magunkat. A nagy tér közepén hatalmas szobor állt, Tompa Mihály jeles költőnk szobra. A szobor művészies kivitele, kerületeinek impozáns parkirozása hangos felkiáltásra bírta a három tudóst. Szerénül vallottam meg nekik, hogy a szobor a csizmadia- és szabók által rendezett majálisoknak a „tisztá“ jövedelméből lett felállítva. Ennél azonban van a Széchenyi kertben még egy szebb is: a Széchenyi István szobra.

Meredt szemekkel néztek rám. A francia arca bámulatot árukt el, az angol azt kezdte számítani, hogy mennyi réz és vas van e nagy alkotmányban, a skeptikus német pedig jegyzeteket csinált megirandó tanulmányához.

Mikor ezzel rendbe voltunk, megtekintettük a posta, távirda, igazságügyi, pénzügyi palotákat és a Szt. János-utczán át a Tompa-utczára mentünk (hajdani „Málé“-utca). Itt megmutattam a világitó tornyot, a hétemeletes nagy lovas és gyalog kaszárnyát, a lovardát, és a régi központi szemétygyűjtő állomáson épült gyönyörű villákat. Mikor e szemléket elvégeztük, a három tudós mindenkép azt akarta elhitetni velem, hogy illetők még nem láttak. Hunyorítottam a szememmel: az ám, ebrugta jött-mentje!

Az idő délre jár. Füttyentetem egy gyorsbérkocsinak. Beültünk és három percz alatt a „Gyárvaros“-ban termettünk. Itt az égbe meredező hatalmas kémények, fekete, füstös falak, korommal telt utak nagyon emlékeztettek Londonra. Az angol rendkívül jól érezte magát. Azt számította, hogy hány köbméter füst ita

tességi intézmény tekintetében, — f. évi 27632. számú rendeletével a főgymnasiumokkal és főreáliskolákkal egyenlő rangúnak nyilvánította.

2) Az 1883. évi, a tisztviselők minősítéséről szóló, I. t. cz. értelmében mindazon hivatalok megnyílnak előttük, melyekre a főgymnasiumok vagy főreáliskolák elvégzése után nyert érettségi bizonyítványt képesít. Ezek szerint a kereskedelmi iskola záró- (érettségi) bizonyítványa teljesen egyenlő értékű a főgymnasiumok, vagy pedig főreáliskolák érettségi bizonyítványával.

9. A keresk. iskolát végzett és érettségit tett ifjak ezeken felül:

a) beléphetnek a magyaróvári gazdasági akadémia első, a többi hazai gazdasági intézeteknek pedig 2. évfolyamában;

b) felvétetnek a posta-, táviró és vasuti tiszteket képző tanfolyamra.

c) alkalmazhatók nagyobb kereskedésekben, bankoknál, takarékpénztáraknál, biztosítási intézeteknél, gyárakban stb. mint pénztáros, könyvelő vagy mint más szakszerű hiatalnokok.

Jegyzetek. I. Szükségesnek tartom még megjegyezni, hogy a nagyröcei kereskedelmi középiskola teljesen egyenlő rangú az összes hazai kereskedelmi akadémiaikkal, azoktól csupán elnevezésben különbözik.

II. A kereskedelmi középiskola a polgári iskolával egy épületben van elhelyezve és a tanítást mindkét intézetben egy tantestület végezi. — E tanári testület a kereskedelmi iskola szervezők a nm. vall. és közokt. minisztérium egy német-francia rendes és egy óraadói jogi tanszékkel egészítette ki. Ekként a tanítást a jövő tanév kezdetétől a két iskola összesen hét osztályában (4 polgári és 3 kereskedelmi) 9 rendes és 3 óraadó, tehát összesen 12 tanerő fogja ellátni.

Nagy-Röcze r. t. város a kereskedelmi iskola tantermeit minden igényt teljesen kielégítő módon újra butoroztatta és mintegy ötezer forint költséggel vegytani és természettani laboratóriumot létesített.

III. Közös tudnivalók.

1. Nagy-Röczen teljes ellátás az igazgatóságnál jegyzékbe vett és nyilvántartott polgári házaknál 9—14 frtnyi díjért, ugyanaz úri házaknál 16—20 frtért kapható.

2. Izraelita tanulók hitoktatásáról gondoskodva van; — e vallás tandíja évenként 6 frt, mely a többi iskolai illetékekkel egyszerre és félévi előleges részletekben az iskola gondnokánál fizetendő.

3. Mindennemű megkeresésre az igazgatóság azonnal és részletesen válaszol.

Nagy-Röczen, 1892. július 30-án.

Röczey István, igazgató.

ÉRTESETŐK.

A sajógömöri ág. evangélikus esperességi polgári fin-iskola nyolczadik értesítője az 1891/92. tanévről. Szerkesztette: Bence Samu igazgató. Az értesítő a lefolyt iskolai tanév történetével kezdődik, a hol is a tanítás eredményét kielégítőnek, az egészségi állapotot kedvezőnek, az iskolai ünnepélyeket sikerülteknek mondja. A

el másodpercenként a levegőbe; a német folytonosan jegyzett; a francia pedig nyugtalanul ráncigálta a kabátomat, hogy menjünk már a Szechenyi kertbe.

Az angol nem kis bosszúságára a „Gyár város”-ból csakugyan a Szechenyi kertbe hajtatunk. Mikor a márvány oszlopokon nyugvó csoportos, boltíves diadalkapu át a kertbe jutottunk és a gyönyörűen parkirozott körönd közepén meglátták Schéchenyi hatalmas ércszobrát, nem bírtak szóhoz jutni a nagy csodálkozástól. Segitettem rajtuk és egy lendületes szónoklatban elmondtam eredetét a legapróbb részletekig.

Ezt kérem adakozás utján a város nemesurai emelték.

Kicsodva álmélkólásukból, beültünk újból kocsinkba és a bőséges vízű szabadtéri artézi kút alkotójának dicsőítésére épült obeliszket tekintés után, a Rimához hajtatunk. Oriási mederben fömpölygött a Rima csendes, kékes vize. Ide-oda uszkáltak rajta az árbozós és gözhajók. A két partot lánczvidék kötötte össze, mely minden tekintetben remek vívmánya volt a technikának. Mig mi elmerengve néztük mindezeket, az angol felmérte a hidat és kiszámította, hogy 1040 □ öl.

Alkonyodni kezdett. Tudósaimmal haza kajtattam sők a kilencz órai vonattal el is utaztak. Mikor elváltunk, rendkívüli örömeinknek adtak kifejezést, hogy Rimaszombatot láthatták és megigérték, hogy szépségéről minden angol, francia és német lapban kürtölni fognak.

Megköszöntem magas látogatásukat és — felébredtem.

tanári testület az igazgatón kívül Hegedűs János, Nagy Lajos, Weiszer Samu rendes tanárokból, Krompászky István, Grünfeld Márkus hitoktatókból és Bognár Lajos énektanítókból áll. A végzett tananyagot osztályonkénti felsorolása után külön rovatban adja a tanulók név- és érdemsorozatót, majd a tanulók általános áttekintéséről egy statisztikai táblázatot közöl, mely táblázat szerint a tanulók ez évi száma 117 volt. A jótékonyág rovatában a tandíj-elengedéseket s a kiosztott jutalmakat, valamint azon tanulók névsorát sorolja fel, kiket az ifjusági egyesület részesített segélyben. A jótékonyági összegek együttvéve 253 frt és 50 krt tesznek ki. Végül a szertárak bemutatása után a jövő 1892—93. tanévet illetőleg ad utmutatást. Egészben véve az értesítő összeállítását szakavatott kezekre vall.

A roznói kerületi ág. hitv. evang. felső leányiskola értesítője az 1891—92. tanévről. Közli: Guggenberger Emilia igazgató. Az értesítő bevezető részében Hajcsik Kornéliától „Arany János a felsőbb leányiskolában” czime alatt egy értekezletet tesz köze, mely szabatos kidolgozása s helyes magyarsága mellett, főkép hazafias iránya miatt érdemel dicséretet. A jeles értekezést a lefolyt tanév története követi. E szerint a tanítás menete az egész éven át akadály nélkül folyt le. A növendékek több ízben tettek nagyobb kirándulásokat, névszerint a „csucsmi” völgybe, az „alsó-sajói vaskő- és higanybányákba”. Jutalmat három növendék kapott. A tantestület áll: Guggenberger Emilia igazgatónő vezetése alatt Hajcsik Kornélia, Sass Margit, Néher Anna tanítónőkből, Terrey Gyula, Justh János, Polónyi Károly és Masznyai Pál tanárokból. Az egyes osztályokban feldolgozott tananyag megismertetése után adja a tanulók névsorát, mely a közölt statisztikai kimutatás szerint összesen 41. Végezetül tájékoztat ad a jövő tanévre vonatkozólag.

Iskolai hirdetés.

Közeledvén azon idő, melyben a szülék leánygyermekük iskoláztatásáról és neveletéséről komolyan gondoskodnak, ez okból e lapok utján a t. cz. szülék és gyámok becses figyelmét a roznói ágost. hitv. evang. kerületi felső leányiskolára felhívjuk.

Roznyó két főgymnasiummal, elemi, községi és felekezeti iskolákkal, kisdudóvókkal bir. Van továbbá hideg- és meleg-vasas fürdője, vasuti és táviró állomása. A közlekedés vasuton Budapesttel naponként háromszor történik. A 330 méter tenger szin feletti magasságban fekvő s nagyszámú értelmiséget magában foglaló város klimatikus viszonyai nagyon kedvezők. A lombos és tölvevű fákkal benőtt hegyek alján kies völgyben, idegerősítő, testedző levegő terül el. Ezen hegyekből fakadó források kitünő vizet szolgáltatnak.

A roznói kerületi ágost. hitv. evang. felső leányintézet, mint eddig, ugy a jövő iskolai évben is, internatussal lesz egybekötve. A belakó növendékek 18 frt havi fizetésért, magánháznál pedig még jutányosabban, teljes ellátásban részesülnek. A kötelezett tantárgyakon kívül, csekély díjazásért, a francia nyelvben és zongorázásban is kitünő mesterek vezetése mellett részesülhetnek a kellő oktatásban. Az internatussal összekötött intézetben lakik az igazgatónő, egy segéd-tanítónő és a kézimunka tanítónő. A növendékek tehát a legnagyobb gondozás és felügyelet alatt vannak, s egy percze sincsenek magukra hagyva.

Maga az intézet egészséges helyen fekszik, száraz és világos háló, ebédlő, dolgozó és tanuló szobákkal ellátva. A szünidő alatt épült az ebédlő és a munkaterem. A tágas udvar télen jégpálya, nyáron játszótér gyanánt szolgál. Pihenő órákat pedig a növendékek az intézet közvetlen közelében levő kertben töltik, hol kertészkedéssel, virágápolással foglalkoznak. Tanerőkkel egy el van látva az intézet, hogy e tekintetben sem hagy semmi kívánivalót hátra. Polgári iskolára képesített tanítónők és főgymnasiumi tanárok oktatják a növendékeket az egyes tantárgyakban. A francia nyelv tanítása kiváló tanerő kezében van.

A főfelügyelet gyakorlása és igazgatása a helybeli főesperes-lelkész, illetőleg a tiszakerületi püspök által történik, ki az intézet iránt való érdeklődését legújabbban is azáltal nyilvánította, hogy a június hó 23-án lefolyt nyilvános vizsgálatok alkalmával személyesen elnökölt, s teljes megalapozását fejezte ki mind az intézet vezetését, mind pedig a tanításban elért eredményt illetőleg.

Az internatusba való felvétel céljából bármikor jelentkezhetnek a növendékek, kellő tájékozás szempontjából czélszerű augusztus hó 20—25-éig jelentkezni.

A jövő iskolai évben a beiratások szept-

ember hó első három napján tartatnak. Az előadás 5-én veszi kezdetét.

Mindennemű egyéb felvilágosítás céljából történő megkeresések vagy az intézet felügyelőségéhez, vagy igazgatóságához: Rozsnyón, (Gömörmegye) intézendők.

Értesítés és meghívás!

A gömri ev. ref. tan. egyesület f. évi aug. hó 22-én délelőtt 9 órakor, Rimaszécsen a ref. templomban tartja közgyűlését.

Tárgyai a következők:

1. Elnöki megnyitó.
 2. Főjegyzői jelentés az egyesület 1891/2 évi működéséről.
 3. Vitatétel: Mely tantárgyak csoportosíthatók az osztatlan népiskolában, tekintettel a tanítás eredményének növelésére? Előadó: Csízi Miklós.
 4. Beszámolás a körlátogató tanítók által jótékonycélra gyűjtött pénzekkel.
 5. Az Eötvös-alap s tanítói árvaház mikénti segélyezésének kérdése. Előadó: Pósa János.
 6. A gyámoldai alapszabálytervezet tárgyalása. Előadó: Becske Bálint.
 7. Folyó ügyek.
 8. Indítványok.
 9. A gyűlésről elmaradandó egyetemi tagok igazolása.
- Ezen gyűlésre a tan. egyesület t. tagjai, s az érdeklődő tanügy-barátok tisztelettel meghívattak.

Kelt Lénárdfalván, 1892. évi július hó 24.

Mares János, egyl. főjegyző.

Meghívó.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara folyó évi július hó 30-án (szombaton) d. u. 3 órakor saját helyiségében (Szechenyi-u. 59. sz.) közös ülést tart, melyre a kamara tagjait tisztelettel van szerencsém meghívni. — Miskolczon, 1892. július hó 21-én.

Radvány István, kir. tanácsos, elnök.

Napirend:

1. Elnöki előterjesztések.
2. Irodai jelentés.
3. 1869/92. sz. a. A kereskedelemügyi m. királyi miniszter urnak leirata a kereskedelmi ügyletek közvetítésével foglalkozó egyének által elkövetni szokott visszaélések tárgyában.
4. 1993/92. sz. a. A kereskedelemügyi m. királyi miniszter urnak leirata a 10 frton aluli üzleti számlák bélyegmentesítése tárgyában.
5. 2163/92. sz. a. A kereskedelemügyi m. királyi miniszter urnak leirata, melyben az 1895. évi országos általános nemzeti kiállítás megtartása, illetőleg elhalasztása tárgyában véleményyt kér.
6. 2297/92. sz. a. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak leirata a vendéglőkben és korcsmákban használt palaczkok és poharak megjelölése tárgyában.
7. 1804/92. sz. a. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara átírata a nyomtatásban megjelenő hivatalos kiadványoknak a kamarák részére leendő megküldése tárgyában tett felterjesztése pártolása iránt.
8. 1899. — 2068. — 2131. — 2250/92. sz. a. A miskolci ipartestületi, a paradí üveggyári, a borsodvármegyei kerületi, a miskolci kereskedelmi, a borsod-miskolci gözmalmi betegsegélyezési pénztárak alapszabályainak véleményezése.
9. 2119/92. Hevesvármegye alispáni hivatalának átírata Hatvan község országos vásárai alkalmával szedendő helypénz felemelésének véleményezése tárgyában.
10. Esetleges indítványok.

Irodalom.

„Magyar Génusz.” Már több ízben méltattuk e kitünően szerkesztett és fényesen kiállított képes hetilapot s a legújabb szám is megerősíti azon elismerő véleményünket, melyet a „Magyar Génusz”-ról elmondottunk. Legújabbban a 30. számot vettük, mely szintén díszes kiállításban és felette gazdag tartalommal jelent meg. A czimkép királynékat ábrázolja, a mint a Karlsbad mellett levő „Hirschsprung” nevű magaslatról szemléli a regényes vidéket. Igen érdekes a „Magyar Génusz”-nak a „Kényszerházasság”-ról szóló közleménye, melyben felhívja a közönséget, hogy nyilatkozzék: üdvöskének, jónak, czélszerűnek tartja-e a behozandó kényszerházasságot, vagy nem? — Kik még nem ismernék olvasóink közül a „Magyar Génusz”-t, forduljanak a kiadóhivatalhoz (Budapest, Kerepesi-ut 14.), mely, mint lapunkat értesíté, készséggel küld mutatványszámokat. A „Magyar Génusz” előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Az ujonnan belépő előfizetők a „Kenyér” czimű emléklapot ingyen kapják.